

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 17-053
startnummer appelland: 198603555

Appelland is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 november 2017 gewezen onder nummer TU2017-011 op klacht van de vereniging De Brabantse Dolfijnen (hierna te noemen DBD):

“De Tuchtcommissie heft de voorlopige schorsing op met ingang van 23 november 2017. De Tuchtcommissie ontzegt appelland onvoorwaardelijk het recht als speler deel te nemen aan alle waterpolowedstrijden ingaande 4 november 2017 en eindigend op 1 september 2018. De Tuchtcommissie veroordeelt appelland tot een bijdrage van € 29,15 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging Arethusa te belasten.”

Overweging: willens en wetens het risico genomen tot het toebrengen van ernstig letsel.

Naar aanleiding van het verzoek van de waterpolosecretaris van de vereniging Arethusa d.d. 24 november 2017 is krachtens artikel 36 van het reglement Tuchtrechtspraak van de KNZB de onmiddellijke uitvoerbaarheid van de straf per 27 november 2017 opgeschort.

De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland op 2 december 2017 behandeld. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.L.J. Toet, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de in deze zaak relevante stukken, waaronder een uitgebreid beroepschrift van appelland. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appelland gehoord.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

1. Ingevolge artikel L 9.1 van het reglement Tuchtrechtspraak van de KNZB kan een tuchtzaak tegen een aangeklaagde aanhangig worden gemaakt door besturen van leden van de KNZB. Het bestuur van DBD heeft van dit recht gebruik gemaakt door bij e-mail van 4 november 2017 de onderhavige zaak tegen aangeklaagde bij de Tuchtcommissie aanhangig te maken.
2. Artikel L 9.1 van het reglement Tuchtrechtspraak van de KNZB bepaalt dat het aanhangig maken van een zaak door besturen van de leden van de KNZB dient te geschieden door een schriftelijke klacht ‘onder opgave van alle ter zake dienende gegevens’. Aan de motivering van een dergelijke klacht dienen, volgens vaste rechtspraak van de Commissie van Beroep, hoge eisen te worden gesteld. Met name is dat ook het geval indien de door een bestuur van een vereniging bij de Tuchtcommissie aanhangig gemaakte klacht een lid van een andere vereniging betreft.
3. Ten deze dient de vraag gesteld te worden of door het bestuur van de vereniging DBD bij het aanhangig maken van de klacht tegen appelland aan genoemde motiveringseisen is voldaan. Het bestuur motiveert de aanklacht als volgt:

“Tijdens de wedstrijd heeft een speler van de tegen partij van onze speler, de heer H., met twee handen bij zijn hoofd vastgepakt en met enorme kracht een knie op zijn oog geplaatst. Helaas is dit incident niet opgepikt door de scheidsrechters. Feit blijft dat onze speler zeker zes tot acht weken geen sport mag beoefenen en inmiddels al een week thuis zit van zijn werk. Hij heeft zijn oogkas dusdanig gebroken dat hij ook last heeft van zijn gezichtsvermogen. De kans is aanwezig dat er blijvende schade is aan zijn oog en dat de heer H. zijn baan bij defensie moet opzeggen.”

en

“Wij hebben contact gehad met de officials van de jurytafel, deze waren van een andere club namelijk Argo, zij hebben de schermutseling ook waargenomen. Mevrouw S. en de heer V. zijn bereid een verklaring op papier te zetten. Daarnaast is er veel publiek in het bad waarvan we contact gegevens hebben.

Tot slot wil ik nog toevoegen dat er aangifte is gedaan bij de politie in Best.”

4. De Tuchtcommissie heeft in haar zitting de heer H. en zijn medespeler R. gehoord. De heer R. verklaart dat hij de heer H. op een gegeven moment voorbij zijn man zag gaan en met een dik oog boven kwam. Wat er onder water gebeurd was, heeft hij niet gezien. Overigens werden namens de heer H. nog getuigenverklaringen overgelegd van jurytafel-lid mevrouw S. en van mevrouw G., de vriendin van de heer H.. Mevrouw S. verklaart:

“In de tweede periode zwemt wit 7 naar de mid-voor positie, waar blauw 11 als mid-achter ligt. Wanneer wit 7 daar aankomt begint de strijd om een goede positie te krijgen. De spelers hebben elkaar vast, wanneer wit 7 met zijn gezicht richting het water gaat. Vervolgens komt wit 7 met zijn hoofd boven water en is er direct te zien dat hij onder zijn oog een flinke bult heeft gekregen die hij voor het duel nog niet had onder zijn oog. Wit 7 heeft de wedstrijd niet kunnen afmaken, omdat hij naar de eerste hulp moest. We hebben daarom letsel genoteerd op het wedstrijd formulier aan het einde van de wedstrijd.”

Mevrouw G. verklaart:

“Na het incident waarbij de heer H. door een knie in zijn oog is geraakt heb ik direct ijs gehaald. Toen hij het water uit kwam was zijn oog direct dik en rood en had hij een bloedneus. Toen hij terug kwam uit van de toilet (om naar zijn oog te kijken) gaf hij aan dat ik naar het ziekenhuis moest bellen omdat er iets gebroken was. Er was lucht in zijn oogkas gekomen waardoor het helemaal opgezwollen was.”

In het vervolg van haar verklaring gaat mevrouw G. in op het medische vervolgtraject.

5. Op verzoek van de Tuchtcommissie hebben de scheidsrechters T. en B. aanvullend bevestigd, dat zij tijdens de wedstrijd niets hebben waargenomen van het voorval. In zijn aanvullende verklaring stelt de heer B.:

“Door mij werd tijdens de wedstrijd niets waargenomen van het voorval waarbij de speler van de DBD letsel zou hebben opgelopen. Na de wedstrijd werden wij, scheidsrechters, door meerdere spelers bedankt voor de wedstrijd. Door een speler van DBD werd aan mij verzocht de aantekening “letsel” op het wedstrijdformulier te laten aanbrengen binnen de 2^e periode voor hun speler H.. (Verzekeringstechnisch) Hij zou enig letsel hebben opgelopen aan zijn oog en had een speelveld regulier verlaten via hun terugkom vak. Zou verder niet meer deel hebben genomen aan de wedstrijd. Het verzoek werd via de jurytafel op het wedstrijdformulier aangetekend.

*#Uit geen enkele reactie van medespelers en/of publiek, tijdens of na de wedstrijd in het bad en in de kantine, kwam mij ter ore dat een speler (ernstig) letsel zou zijn toegebracht.
#Het bevreemd mij dat eerst pas een week later op 4 november 2011 's morgens een klacht werd ingediend.*

#Op 4 november 2011 's avonds werd door mij in Best weer een wedstrijd gefloten. Heren DBD – DWK. Ook tijdens mijn aanwezigheid in het bad werd door niemand gerefereerd aan een voorval op 28 oktober 2018 waarbij letsel zou zijn toegebracht aan een speler van DBD.”

6. Gelet op het voorgaande constateert de Commissie van Beroep dat het bestuur van de vereniging DBD met het overleggen van de verklaring van de heer H. en het verwijzen naar getuigen, die voor zover zij nadien getuigd hebben, alleen een bult onder het oog/een dik oog bij de heer H. hebben geconstateerd, maar over de veroorzaking daarvan niet verklaard hebben, onvoldoende grondslag heeft aangeleverd om te komen tot een evenwichtig oordeel over de aanklacht tegen appellant.
7. De Commissie van Beroep is gelet op het bovenstaand van mening dat de onderhavige aanklacht, met inachtneming van het genoemde artikel L 9.2, niet voldoet aan de motiveringseisen die daaraan dienen te worden gesteld. De Commissie van Beroep wijst daarom de (aan)klacht van het bestuur van DBD als zijnde niet ontvankelijk af. De uitspraak van de Tuchtcommissie kan derhalve niet in stand blijven.
8. Slechts ten overvloede overweegt de Commissie van Beroep als volgt voor het geval dat zij de klacht van het bestuur van DBD wel ontvankelijk zou hebben bevonden:

Appellant heeft in zijn beroepschrift onder meer gesteld:

“De Tuchtcommissie stelt dat het niet anders kan dan dat ik met een stotende beweging van mijn knie het gezicht van de heer H. heb geraakt. Hiervoor is echter geen enkel bewijs. Dat wij elkaar hebben geraakt ontken ik niet, maar ik was aan het watertrappen (fietsen) en heb mijn knie opgeheven. Maar dat is iets anders dan een stotende beweging.

Daarnaast gaat de tuchtcommissie voorbij aan het feit dat de heer H. ook zelf bewust onder water is gedoken. Dit is een actie waarvan iedere waterpolo-speler weet dat daar risico's aan verbonden zitten. Iedere waterpolo speler is namelijk aan het water trappen om boven water te kunnen blijven en beweegt daarvoor zijn benen op en neer. De tuchtcommissie vind dat ik willens en wetens het risico heb genomen dat de heer H. letsel zou kunnen oplopen, maar de heer H. heeft dit risico zelf ook genomen door onder water te duiken.”

Overigens heeft de heer H. op verzoek van de Commissie van Beroep met betrekking tot het hem overkomen letsel een medische verklaring overgelegd. Daarin valt als diagnose te lezen dat het een fractuur van orbitabodem/mediale orbitawand betreft. Onder meer op internet (bijvoorbeeld op de website van het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde) valt met betrekking tot de mediale orbita- of oogkaswand te lezen dat die “papierdun” is en dat als ontstaansmechanisme voor een fractuur er van genoemd wordt als een tennisbal o.i.d. (“een convex voorwerp groter dan de orbita-ingang”) de orbita treft. Een knie lijkt vergelijkbaar met een tennisbal. Voor de Commissie van Beroep is, bij gebrek aan onderbouwing maar ook anderszins, niet komen vast te staan dat voor het ontstaan van een dergelijke fractuur met de knie het door het bestuur van DBD gestelde plaatsen van de knie met enorme kracht op het oog van de heer H. noodzakelijk is.

Op basis van deze en de overige dossiergegevens deelt de Commissie van Beroep de zienswijze van appelland, dat er geen, althans onvoldoende, bewijs is voor stelling van de Tuchtcommissie dat het niet anders kan dan dat appelland met een stotende beweging van zijn knie keihard het gezicht van de heer H. heeft geraakt. Ook is de Commissie van Beroep het eens met appelland, daar waar hij stelt, dat de heer H. een zeker risico nam door in het duel met appelland, waarin beide spelers tegenover elkaar lagen, met zijn hoofd onder water te duiken in zijn poging om als midvoor weer voor zijn man/appelland te komen liggen.

Tenslotte hebben de scheidsrechters met betrekking tot het voorval geen enkel verwijtbaar handelen van appelland waargenomen.

Alles afwegende lijkt het onfortuinlijke letsel van de heer H. een gevolg te zijn van een ongelukkige samenloop van omstandigheden.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

De Commissie van Beroep verklaart de door de vereniging De Brabantse Dolfijnen ingediende klacht niet ontvankelijk en vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 november 2017.

Nieuwegein, 6 december 2017

mr. W. Meijerink, voorzitter

mr. R.W. Brouwer, secretaris

mr. R.L.J. Toet, lid